

"אושפזתי בגיל 13 יצאתי בן 16"

לירן ריש, 24, תובע מבית החולים 2.3 מיליון שקל בגין רשלנות רפואית, לאחר שמגיל 13 עבר תשעה ניתוחים בראשו, שקע בתרדמת למשך שנתיים וחצי ועבר טיפול שיקומי ארוך • עכשיו נודע לו כי יאלץ לעבור ניתוח ראש נוסף • ריש: "מי מבטיח לי שאם אנותח שוב, אני אתעורר?" • איכילוב: "טרם קיבלנו את כתב התביעה"

המעבר לתל השומר

על פי כתב התביעה, אבחנו רופאי בית החולים בטעות את התופעות כתופעות פסיכוסומטיות, והחלו במתן טיפול תרופתי בקוקטייל תרופות כגון וא-ליום, פנרגן ולרקטיל.

הטיפול, לטענת התביעה, התחולל באורח פלא שבועיים לאחר שהוחלט להעבירו לבית החולים תל השומר.

"כעבור שבועיים בתל השר-מר", מספרת לאה, "הוא החל לע-שות תנועות עם העיניים, ואז יום אחד שמעתי אותו מנסה בקושי רב ובשפתיים קפוצות, להגיד 'אמא'. תחילה לא האמנתי, קראתי לאחות, והן אישרו את השיפור".

לאחר שהתעורר מהתרדמת, עבר לירן שנה נוספת של שיקום כואב, במהלכו למד מחדש ללכת, לדבר, לכתוב ולשחזר את הויכרון שנמחק.

בסוף השיקום הוא חזר ללימודים, סיים את בית הספר ולמד לימודים אקדמיים. לצבא, למרות פניותיו, סירבו לגייסו, וגם על מנת לקבל רשיון נהיגה הוא נדרש למבדקים רפואיים שונים. במרס השנה, בבדיקה שנערך כה לריש במרפאה הנוירוכירורגית באיכילוב, אובחנו אצלו סימני ניקוז יתר בדרלף, ועתה בא-מור הוא נדרש להתחיל את ההליך מחדש.

ליש: "בגיל 13 נכנסתי לבית החולים בגלל בעיה של לחץ כתוצאה מעורף נוזלים בראש, ועכשיו בגלל כל מה שנעשה בי בעיה של 'שאיבת יתר' של נוזלים ושוב יש לחץ, הפעם רק מהצד השני, עם אותו כאב ראש, כלומר כל מה שעברתי אז, היה לחינם. החלטתי שאני לא רוצה את הניתוח. אני מפחד".

לפני הגשת התביעה פנתה המשפחה לבית החולים איכילוב וביקשה את העתק תיקו הרפואי של ריש, אך נענתה כי התיק אבד.

עו"ד מוטי ארד, המייצג את המשפחה: "פגיתי מספר פעמים לבית החולים, אך לטענתם הם לא מוצאים את התיק. בהיעדר תיק, נאלצנו בשלב זה להגיש את התביעה ללא שערךנו חוות דעת של מומחים בנושא. העמרנו אותה בשלב זה על 2.3 מיליון שקל, שזה בגבול הסמכויות של בית משפט השלום. בהמשך, אם ימצא התיק או ייתוספו חוות דעת, נוכל לחזור ולהעריך את הנוקשים שנגרמו ללירן ולמשפחתו, ואז, אם יהיה צורך, נערכנו את סכום התביעה בהתאם".

מבית החולים איכילוב נמסר כי "טרם קיבלנו את כתב התביעה, ולכן אין ביכולתנו להגיב עליו. לכשנקבל את כתב התביעה, נגיב עליו בהתאם".

לירן ריש ואמו, לאה. "נכנסתי לניתוח בתחילת כיתה ז', חזרתי מהניתוח לכיתה י" • צילום: ריאן

מריאנה אוליפקי

תביעה בסך 2.3 מיליון שקל בגין רשלנות רפואית, הוגשה בשבוע שעבר בבית משפט השלום בתל אביב נגד בית החולים איכילוב. התביעה חושפת סיפור סיופי שהחל לפני 11 שנה, כאשר התובע, לירן ריש, היום בן 24, היה עסוק בהכנות חגיגת בר המצוה שלו. על פי כתב התביעה, ריש סבל זמן רב מכאבי ראש, עד שהרופאים, לאחר בדיקות מקיפות, הודיעו לו ולהוריו, יעקב ולאה, שעליו לעבור ניתוח בראשו.

אלא שהניתוח ההוא גרר תשעה ניתוחים נוספים, שנתיים וחצי של תרדמת (קומה), התעוררות שהוגדרה כנס, שיקום שנמשך למעלה משנה ומעקב רפואי שנמשך עד היום.

בשנה האחרונה הסתבר שהיטור ריש שעבר עד כה, הניתוחים והטיפול לים הרבים, לא ממש הועילו. על פי כתב התביעה כאבי הראש חזרו, תחולת הלחץ בראש התגברה, ולפני חודשיים הודיעו לריש בבית החולים איכילוב, שם טופל גם במקרה הקודם, שעליו לעבור שוב את אותו הניתוח שעבר אז, לפני 11 שנה.

ריש החליט שהוא אינו מוכן לעבור את הסבל פעם נוספת. "אושפזתי בבית חולים כילד בן 13 ויצאתי ממנו בן 16. הפסדתי את כל גיל ההתבגרות, ועתה מתכנן שאותה הבעיה עדיין קיימת. מי מבטיח לי שאם אנותח שוב, אני אתעורר?".

תרדמת עמוקה

על פי כתב התביעה, ריש, שסבל מכאבי ראש ומירידה ביכולת הראייה, הופנה על ידי קופת החולים לעבור סדרה של בדיקות בבית החולים איכילוב. באיכילוב הוא אובחן כסור כל מלחץ תוך גולגולתי שנגרם על ידי עודף נוזלים בגולגולת.

במרס '91 הוא אושפז ונותח, ולראשו הוצב כנס "דרלף" – צינור תת עורי שאמור לנקות את הנוזלים העודפים מהראש ולהעבירם לאזור הבטן.

בתביעה נטען כי כעבור חודש התגלתה סתימה בדרלף שהתברר כלא תקין, וריש נזר תח שוב. כעבור חודש נוסף ריש איבד את ההכרה, והובחל שוב לבית החולים. האבחנה – סתימה בדרלף. שוב נוצע ניתוח, אך הפעם ריש לא התעורר ממנו ונכנס לתרדמת.

ריש: "למעשה, כל התקופה מהניתוח הראשון ועד לשלבים מתקדמים של השיקום, מחוקה לי מהזיכרון. את כל מה שאני יודע, זה ממה שסיפרו לי. נכנסתי לניתוח בתחילת כיתה ו', חזרתי מהניתוח לכיתה י'." "עד אז הייתי ילד בריא שמרי פעם סבל".

מכאבי ראש ולחץ בעיניים. הלכנו לרופא עיניים ושם החליטו שמשהו לא תקין. עשיתי את הבדיקות והוחלט שעלי לעבור את הניתוח. כאשר נכנסתי לניתוח לא ידעתי מה מצפה לי, לא הבנתי בכלל את המשמעות. חשבתי שאני נכנס, הולך לישון ומתעורר בלי כאבי ראש".

ניתוח אחרי ניתוח

גם אחרי שריש נכנס למצב של תרדמת, המשיכו לנתחו. על פי כתב התביעה, בניתוח הרביעי הועבר הדרלף לצדו הימני של הראש. בניתוח החמישי, כאשר לא ניכרו סימני שיפור, הוחזר הדרלף לצד שמאל. בניתוח השישי הוכנס דרלף נוסף לאותו צד. בניתוח השביעי החליטו לעשות נקז חיצוני מהמוח אל מחוץ לגוף.

בעקבות מצב ממושך של קומה, וכתוצאה מטיפול סיעודי לקוי, כך לטענת התביעה, פיתח ריש בעיות בקיבה, ובוצעו בו שני ני-

עירד מוטי ארד

תוחים נוספים, בהם ניתוח לקיצור הקיבה. בשלב מסוים הועבר ריש לבית החולים השיקומי בית לוינסטיין, אך כעבור יממה שוב התפתחו סיבוכים. הוא הוחזר לאיכילוב, שם שוב הוחלף הדרלף.

במשך שנתיים וחצי ישבה לאה, אמו של לירן, לידו, יום ולילה, בתקווה שיפקח את עיניו. "הייתי יושבת לידו, מנותקת משאר המשפחה והילדים, ומקריאה לו ספרים. קראתי לו כל מה שהיה בבית, אני לא זוכרת אפילו מה, כי אף פעם לא שמתי לב למה שאני מקריאה, אלא רק רציתי להמשיך ולר-בר אליו ללא הפסקה."

"באותה תקופה הבאנו רבנים למיטתו, ואף לקחנו אותו לבבא סאלי, שייתן ברכה, אך המצב לא השתנה. כעבור שנה וחצי אמרו לי שהסיכוי שיתעורר קטן, נתנו לו מקסימום שנה נוספת לחיות. בשלב כלשהו החלו אצלו עוויתות, הוא היה משתולל מתוך שינה. אז הוחלט לה-תחיל לתת לו טיפול בתרופות הרגעה".